

Durmuş Hocaoğlu

Büyük Manevra: II

Yeniçağ, “Analiz”, 25 Kasım 2007, Pazar., s.06
“Analiz” Sıra No: 595; 2007-110; Kasım-11

YENİÇAĞ

Türkiye bir büyük manevra alanının tam ortasında ve fenâ hâlde *sıkışmış/sıkıştırılmış* vaziyette. Aslında mes’ele bugünlük değil, kökü çok derinlerde; az biraz dibe inelim. “Sıkıştırılmışlık” dıştan gelen tazyiklerden, buna mukabil, “sıkışmışlık” ise içten, kendi elimizle kazdığımız ve bugüne kadar da çıkamadığımız derin bir kuyuya düşmüş olmamızdan ileri geliyor: Türkiye, çok çok uzun yıllardan beri, yüzünü tamâmen Batı’ya çevirmenin, Batı dışında bir dünya olabileceğini bile tasavvur edemeyecek şekilde, her şeyiyle ve tam bir teslimiyetle Batı’ya angaje olmanın ve üstelik de Batı’yı Batı yapan şeyin, O’nun gücü, gücünün menbânının ise bilim ve onun çocuğu olan teknoloji ve teknolojinin kütleli müşahhas veçhesi olan sanâyi’ olduğunu fehm ve idrâk etmekten âciz olarak hâlâ sanâyi’ inkılâbını gerçekleştirmediği için ancak “lumpen” bir batılılaşmaya saplanmış, o lumpenlik çizgisini aşamamış ve üstelik, aşması istikametinde umut da veremeyen bir ülke olmanın ağır faturasını ödüyor. Buna, Batı ile arasındaki tarihî hesaplaşmanın bitmiş olduğunu vehmettiği ve bu vehim de Soğuk Savaş döneminde şizoit bir vasa büdüğü, ve ayrıca, bir gün gelip de bizzat Batı’dan üzerine bitirici tazyikler gelirse diye bir hesap da yapmadığı için hesapsız-kitapsız, cascavlak orta yerde kalmış olduğunu ekleyelim; fatura iyice kabarmış oluyor böylece.

“Sıkıştırılmışlık” dıştan dediydik ki o da kısaca şu: Gerek Avrupa Birliği’nin ve gerekse de Amerika Birleşik Devletleri’nin uzun vâdeli stratejik hesapları – ki buna Batı’nın hiç defterden silmediği o “tarihî hesaplaşma”nın da mutlaka eklenmesi lâzım gelmektedir - Türkiye’nin epeyce bir miktar fizikî olarak küçültülmesini, tâkatten düşürülerek iyiden iyiye etkisizleştirilmesini gerekli kılmaktadır.

İşte, “Büyük Manevra” bu!

*

**

Türkiye bir kader çizgisinin üzerinde duruyor ve hareket alanı ise çok dar: Avrupa Birliği “yumuşak güç” metodu ile Türkiye’yi içten çözmeye çalışırken, yirmibin kilometre öteden gelerek hudut komşumuz oluveren, sert ve yumuşak güçleri birlikte – ama tercihen sert güç önceliklidir - kullanan Amerika, bu bölgede, *normal olarak*, harita değişikliği yapmak istiyor ki bu değişiklik tabiatıyla Türkiye’yi de tazammun ediyor; bizim ise pek fazla kımıldayacak hâlimiz yok gibi, hele bu hükümetle: İç ve dış borç tutarı 420 milyar Dolar’ı aşmış, ithâlatı ihrâcâtının iki katına yaklaşmış, ekonomisinin çarkını ancak yüksek faizli borç ve millî servet ve arâzi satışı ile te’min edebildiği sıcak para ile çevirebilen, teknoloji üretemeyen, kendi ülkesinin ürettiği dünya markası bir sanâyi’ mahsûlü bulunmayan – Türk markalı bir otomobilimiz var mı? –, bugüne kadar

kendi silâhını kendisi yapmayı aklına bile getiremeyen – öyle ufak tefek oyuncak silâhlardan bana bahsetmeyiniz lûtfen – bir ülkenin elbet de zâten kendi kendisini köşelere sıkıştıracağını ve hakikî mânâda bir siyâsî irâdeye sâhip olmakta zorlanacağını hiç kimse reddedemez. Buna, dâhilde askerî darbelere karşı en büyük güvence kaynağı olması hasebiyle Amerika'ya aykırı bir siyâset gütmesi mümkün olmayan mevcut hükûmetin nevi' şahsına münhasır bu patalojik durumunu da eklersek, Türkiye'nin, pek de sâhiden “müstakil” ve “kendine yeterli” bir devlet - yâni Aristo'nun tanımını ile “gerçek bir devlet” - gibi kendi irâdesini vaz' edebileceğini düşünmekte müşkilât çekeceğimizi kabûl edelim.

*

**

Bu manevranın ilk cephesi 1 Mart 2003 tarihli tezkere idi: 80.000 ilâ 120.000 arasında askerden oluşan büyük bir güç ile gelip topraklarımıza yerleşecek olan Amerika'nın aslında Irak için değil Türkiye için gelmekte olduğunu anlamak için sıraltı bir zekâ bile yeterli iken, ne ayıp ki, aslında aynı zamanda bu zamanki hükûmet de demek olan o zamanki hükûmet, kör-kör parmağım gözüne misâli, olanca gücüyle asıldı; velâkin çok şükür ki Meclis, nasıl olduysa, bu fâciayı son ânda zor belâ önleyebildi de Türkiye kıyıdan döndü. Ancak, sâdece kıyıdan döndü; tehlike bertaraf edilmiş değildi ve nitekim ondan sonrası daha yavaşça ve fakat daha müessîrâne seyretti ve etmeye de devam etmekte.

Artık şimdi manevranın ikinci safhasındayız; Türkiye git-gide köşeye sıkıştırılmakta, ya terör ile boğuşup durmak ya da terörsüz, yumuşak bir süreçle parçalanmasının önünü açmak şıklarından birisini tercihe zorlanmaktadır.

..devam edecek.

